

PRAPOR

*„Dva let. knjižnica“
Ljubljana*

PRAPOR

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 tgl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Delavci in kmetje!

Dve leti je skoro minulo, odkar je po razpadu Avstroogrske nastala nova država — Jugoslavija. Njen postanek je bil razglašen 24. decembra 1918. leta s proglasom, v katerem se pravi, da je današnja država zgrajena z »enodušno odločbo naroda, izraženo z enodušnim glasom« najboljših njegovih predstaviteljev, ki so zbrani v današnjem Začasnem narodnem Predstavnstvu. — V resnici pa Začasno narodno predstavništvo ni imelo z ljudstvom nobene zveze, ker ga narod sploh volil ni. V začasnem narodnem predstavništvu so se zbrali predstavitelji velikih posestev in velikega kapitala, advokati velikih bank in zastopniki ogromnih cerkvenih posestev. Nihče jih ni volil: ti so se sami volili in se izdali za narodne predstavitelje. Dve leti je že skoraj, kar se ti vsiljivci, ti narodni predstavitelji, kakor se sami imenujejo, igrajo z usodo celega našega ljudstva.

Naša komunistična stranka je bila edina, ki je takoj v začetku najodločnejše zahtevala, da se to nepoklicano narodno predstavništvo razpusti in se takoj razpišejo volitve za ustavotvorni parlament. Toda zastoj smo mi to zahtevali. Vse druge strake so bile proti temu. Zato so vse brez razlike enako odgovorne za razbojniško politiko, ki je naše delavno ljudstvo pripeljala na rob propada.

Delavci in kmetje! Vi ste že tako predolgo trpeli in molčali. Čas je, da iz-

pregovorite. Naj bo vaša beseda na dan 28. novembra težki protest proti razbojniškemu vladanju, ki je zakraljevalo v vaši deželi. Recite s tem, da glasujete za vašo Komunistično Stranko, da nočete več trpeti nobenega rop in nasilja. Zahtevajte drzno in neustrašeno, da preide vsa oblast v roke delavcev in kmetov. Zastavite vse svoja sile za najpopolnejšo oblast delavnega ljudstva: za Sovjetsko republiko!

Vsem organizacijam K. S. J.

Iz strahu pred ljudsko obsodbo je jugoslovanska buržuazija pričela po nekod preganjati naše komunistične agitatorje, letake, zborovanja in organizacije. Njen cilj je zelo jasen: ona bi nas hotela z različnimi policijskimi nasilji ustrašiti in nam ovirati volilno propagando.

Dolžnost komunističnih organizacij je, da se ne upognejo nobenemu terorju, da tudi pred največjim nasiljem ne izgube svoje revolucionarne zavesti. Zato naj vse organizacije razvijejo največjo delavnost kljub vsem zaprekam in oviram; naj vsak naš agitator pokaže ob tej priliki vso odločnost, samozavest, neomahljivost in neustrašenost revolucionarja.

Naprej, sodrugil! Drzno in ponosno za zmago komunizma!

Osrednji izvrševalni odbor K. S. J.

9. Franc Zabukovec, krojač in kmet, Lipsenj pri Grahovem (Lož).
10. Anton Ažman, invalid in tesar, Kropa.
11. Josip Grašič, čevljarški mojster, Klanec pri Kranju.
12. Marko Markič, delavec, Dolsko pri Ljubljani.

b) Kvalificirani kandidati:

13. Vladislav Fabjančič, profesor, Brezovica pri Ljubljani.
14. Dr. Milan Lemež, uradnik, Novo mesto.
15. Stanko Schweiger, abs. pravnik, Novo mesto.

Namestniki:

- Milan Mravlje, abs. geometer, Log pri Brezovici.
Ferdo Vesel, akademični slikar, Grumlov pri Radohovi vasi.
Vojteh Fugina, inženir, Ljubljana.

Danes v TOREK predavanje

o Ruski revoluciji v »Mestnem Domu«. Politična preureditev Rusije.

ČETRTEK gospodarska ustroj Sovjetske Rusije.

SOBOTA kulturno delo Sovjetske Rusije.

Začetek vselej v 3/8 uri zvečer.

Skupna kandidatna lista

Komunistične Stranke Jugoslavije in socialistične levice Štajerske in Koroške za volilno okrožje Maribor-Celje.

a) Kandidati s splošnimi pogoji:

1. Miha Koren, zlatar in predsednik komunist. pol. org., Trbovlje.
2. Jože Nachtigal, ključavničar juž. žel., Studenci pri Mariboru.
3. Ivan Martinšek, posestnik, Vrhovno pri Zidanem mostu.
4. Ivan Krajnik, kotlar, Maribor.
5. Matija Gradišnik, fužinski delavec, Brdinje, Koroško.
6. Josip Janko, čevljar, Ruše.
7. Franc Hočevnar, rudar, Stolovnik pri Rajhenburgu.
8. Anton Brus, posestnik in kolar, Spuhlja pri Ptuj.
9. Robert Rinaldo, rudniški ključavničar, Trbovlje.
10. Jožef Škof, kmet, Blintovec pri Zg. Št. Kungoti.
11. Ignac Teršek, strojnik, Sv. Lovrenc na Dravskem polju.

12. Nikola Petrovič, mizar, Muzina pri Ptuj.

13. Miha Aristovnik, posestnik in kovač, Škale pri Velenju.

14. Anton Polše, cementar, Maribor.

15. Anton Tement, viničar, Gorca pošta Podlehnik.

16. Franc Vidovič, rudar, Škale pri Velenju.

b) Kvalificirani kandidati:

17. Dr. Milan Lemež, uradnik, Ljubljana.
18. Vladislav Fabjančič, profesor, Brezovica pri Ljubljani.
19. Ivan Faval, profesor, Maribor.
20. Stanko Schweiger, abs. pravnik, Novo mesto.
21. Milan Mravlje, geometer, Log pri Brezovici.

Namestniki:

Dr. Karl Škapin, odvetnik, Maribor.
Ferdo Vesel, akad. slikar, Grumlov pri Bukovici.

Vojteh Fugina, inženir, Ljubljana.
Dušan Trifkovič, prof., Kragujevac.
Triša Kaclerovič, advokat, Požarevac.

Komunizem in mali posestniki.

I.

Nasprotniki komunizma pravijo, da bodo komunisti, ko pridejo na oblast, jemali ljudem njihovo imetje. Koliko je resnice na tem? To bomo tukaj videli.

Komunisti bodo resnično, ko pridejo na oblast, jemali imetje, toda jemali ne bodo vsega imetja, temveč samo nekaj in nekaterih lju li.

Predvsem [hočejo komunisti vzeti fabrikantom tovarne s celotnim inventarjem (stroje, material in tako dalje) in jih proglasiti za splošno ljudsko imetje ali jih, kakor se drugače pravi, nacionalizirati. Pod komunistično vladno ne morejo imeti tovarn posamezni kapitalisti in bogataši, ki bi si v njih kovali kapital s tem, da bi izkoriščali delavno moč delavcev. Tovarne morajo pod komunistično vladno priti v državne roke in v njih se dela v splošno korist. Zato bodo tovarne upravljale delavske organizacije, delavski sveti. Produkcija se bo v njih vršila pod nadzorom samih delavcev tako, da pojde ves dobiček v korist vseh, cele države. Ravnotako se bodo kapitalistom vzele vse nepotrebne hiše, ki so jih postavili s pomočjo oropanega delavčevega dela. Te hiše se bodo ravno tako razglasile kot splošno ljudsko imetje, kjer bodo stanovali siromaki, ki nimajo strehe nad glavo.

Istočasno s tem bodo komunisti, ko pridejo na oblast, vzeli privatnim kapitalistom ali kapitalističnim družbam (akcionarske družbe) rudnike in jih razglasili za splošno ljudsko premoženje. Pod komunistično vladno ne bo mogel nobeden kapitalist imeti rudnikov, v katerih jim delavci z malo plačo delajo stotine milijonov dobička.

Tega komunisti ne bodo dovolili, temveč bodo rudnike razglasili za splošno ljudsko imetje in milijoni, ki teko danes v vreče privatnih kapitalistov, ki nič ne delajo, pridejo v roke celega ljudstva, ki dela. Pod komunisti kapitalisti sploh ne bodo mogli samo rezati kuponov in vleči mastnih dividend, temveč bodo morali tudi sami delati, ako bodo hoteli jesti kruh. Pri komunistih ni kruha brez dela. Nad rudniki in tovarnami bodo upravljali delavci sami.

Komunisti bodo vzeli lastnikom bank njihove banke z vsemi kapitali in razglasili tudi te za splošno ljudsko imetje. Pod vladno komunistov banke ne bodo mogle ropati in odirati ljudstvo kakor sedaj, ampak vzeli jih bodo v svoje roke. Komunisti bodo razrgali te pajkove mreže, v katere sedaj lovijo delavske in kmečke muhe in jim sesajo kri. Ko pridejo komunisti na oblast, ne bodo mogli bankokrati potom bank kupovati ljudsko zaupanje, da postanejo ministri. Tedaj bodo morali zapeti drugo pesem, če bodo hoteli imeti ljudsko zaupanje. Ko pride komunistična vlada, se bodo ravnotako vzeli kapitali tujih kapitalistov, ki so jih pripeljali v našo deželo, da z njihovo pomočjo ropajo in gulijo naše ljudstvo. Ko pridejo komunisti na vladno, bodo razveljavili in uničili vse državne dolgove. Črtali jih bodo ali kakor se pravi anulirali. Naša dežela je dolžna tujim kapitalistom okoli 60 milijard kron. Te svote denarja od katere pride na vsakega živega človeka od otroka v zibeljki pa do starca, ki stoji z eno nogo že v grobu, čez 5000 kron, naše ljudstvo, ki je v vojski materialno popolnoma propadlo, ne more nikdar plačati. Če bi naše ljudstvo hotelo to plačati, bi ga morali celega pro-

Kandidatna lista Komunistične Stranke Jugoslavije.

1. Za mesto Ljubljano.

Dr. Milan Lemež, uradnik, Ljubljana.

Marcel Žorga, strojevodja, Ljubljana.

Ludovik Slamnjak, mizar, Ljubljana.

Ivan Gabrovec, zidar in begunec, Spodnja Šiška.

2. Za Kranjsko.

a) Kandidati s splošnimi pogoji:

1. Marcel Žorga, strojevodja, Ljubljana.

2. Valentin Mlakar mlajši, rudar, Toplice pri Zagorju.

3. Janez Panjan, kmet, Čudno selo pri Črnomlju.

4. Ciril Košir, kovinarski delavec, Javornik.

5. Franc Perdan, kurjač južne železnice, Ljubljana.

6. Anton Žagar, kmečki delavec, Čučna vas pri Trebeljnu.

7. Anton Jereb, kmet in mlekar, Št. Vid pri Stični.

8. Josip Pirnar, sedlar in kmet, Brod pri Novem mestu.

dati, morali bi mu vzeti zadnjo kokoš in jajce iz hiše. Ali pa je to prav, da se proda celo ljudstvo, da bi se tujim kapitalistom plačal dolg, od katerega ljudstvo ni imelo nobene koristi? To ni prav. Ta dolg naj plačajo tisti, ki so ga napravili: bogataši, ministri in gospodje. Ljudstvo dolga ni niti zahtevalo niti vzelo. Ali naj sužnji plačajo bogataške dolgove?

Pod komunistično vlado se bo ustavila privatna trgovina. Vsa trgovina se bo vzela iz rok trgovcev in spekulativov in se bo dala v roke države, oziroma ljudstva. Debeli trgovski kapitalisti se bodo razglasili za splošno narodno imetje. Trgovina bo pod nadzorom delavske in kmečke države in nobeden privatnik se ne bo mogel pečati s trgovino in spekulacijo. Malim trgovcem se njihovi majhni kapitali ne bodo odvzeli.

Komunisti bodo vzeli zemljo grofom, veleposestnikom in graščakom in jo dali kmetom brezplačno. Zemljo morajo imeti tisti, ki jo obdelujejo. To je geslo komunistov. Toda kmetje ne dobe samo zemlje brezplačno temveč moramo jim omogočiti, zemljo obdelovati. To pa je mogoče le, če dobijo

Nacijonalni polom na Primorskem.

Vladarstvo naše pohlepne, toda popolnoma nesposobne buržoazije je pripeljalo do poloma se samo na gospodarskem in socialnem, ampak tudi na nacionalnem polju. Po koroškem »plebiscitu« je prišla še primorska korenita lekcijska. Ali še sedaj ne bodo odprle oči zaslepljenim nacionalistom intelektualcem? Ali se še sedaj ne sprevidijo, da vodi celokupna politika naših bančnih in malomeščanskih strank do popolne katastrofe na vsakem polju? Toliko se je vpilo na komuniste, da hočejo spraviti deželo pod tujčev jarem. Kdo pa je sedaj prodal čisto slovenske dežele italijanskemu kapitalizmu in imperijalizmu? Kdo je sklenil vojaško zvezo z italijanskimi imperijalisti in proti komu je ta zveza naperjena?

K tem vprašanjem opomnimo sledeče:

Otročji so tisti, ki verujejo, da Vesnič, Trumbič in Stojanovič niso imeli natančnih pooblastil za pogodbo, ki so jo sklenili z Giolittijem in grofom Sforzo. Naivni so tisti, ki kaj dajo na vest, ki so jo prinašali vsi listi pod naslovom »regent nezadovoljen s pogodbo«. Še bolj otročji pa so tisti, ki mislijo, da slovenske meščanske stranke ter dr. Korošec in dr. Kukovec nista bila poučena o tej zadevi. Ali sta dva ministranta, ali pa ministra? Dejstvo je sledeče: vse meščanske stranke v Italiji in v Jugoslaviji so smatrale pogodbo za potrebno, in sicer ne zato, da pride do miru, ampak zato, da se Italija in Jugoslavija znebita najtežjega zunanje-političnega vprašanja in obrneta vso silo vsaka proti svojemu domačemu proletarijatu, ki vstaja in proti vreči kapitalistični sistem. Zveza med Italijo in Jugoslavijo ni naperjena v prvi vrsti proti Karlu Habsburgu, ampak proti italijanskim in jugoslovanskim delavcem in kmetom. To je čisto protirevolucionarna sveta alijanca.

Kadar se gre kapitalistom za to, da ohranijo »svoje« milijone in milijarde,

živino, seme in poljedelske pripravke. To bo komunistična vlada dala kmetom. Vsi tisti, ki govorijo, da bodo komunisti, ko pridejo na oblast, jemali kmetom zemljo, lažejo. Zemlja se ne bo vzela tistim kmetom, ki jo obdelujejo, temveč veleposestnikom, graščakom in grofom, ki je sami ne obdelujejo in dobro živijo od te zemlje. Komunisti pravijo, da zemlje ne more imeti oni, ki je ne obdeluje, zemlja ne more biti predmet trgovine in spekulacije. Kdor zemlje noče obdelovati, naj se umakne ž nje in naj jo da onemu, ki jo hoče obdelovati.

Vse te dosedaj našete vrste imetja bodo komunisti, ko pridejo na oblast, vzeli in razglasili za splošno narodno posest. To komunisti odkrito priznavajo in kličejo delavno ljudstvo iz mest in vasi, da jim pomagajo, ker gre to v njegovo korist.

Nasprotniki komunizma pa govorijo, da bodo komunisti jemali tudi malim posestnikom, kmetom, obrtnikom in tako naprej njihovo imetje. To je največja laž. S tem hočejo nasprotniki komunizma ustrašiti male posestnike in jih odtrgati od komunizma, ki je za nje edina rešitev. (Konec prihodnjt.)

ki so jih uropali delavnemu ljudstvu, tedaj se hipoma iz gorečih nacionalistov spremene v tople mednarodne bratce. Včerajšnji zagrizeni sovražniki postanejo navdušeni prijatelji in zavezniki (ganljivi prizor na banketu v St. Margheriti). Kapitalističnim vladam se gre ne za pol milijona ljudi Slovencev, ampak za milijone in milijarde krone in lir, ki se kapitalisti tresejo za njih.

Italijanska in jugoslovanska buržoazija sta čutili skrajno potrebo, da se otreseta jadranskega vprašanja in da potem složno napovesta boj revolucionarnemu proletarijatu obeh dežel. Obe buržoaziji se čutita v nevarnosti pred vstajajočimi delavskimi in kmečkimi množicami. Vendar je pogodba pokazala, da je naša buržoazija neprimerno nesposobnejša. Zakaj naši gospodje ministri niso sklenili tega pakta, ko je še Wilson kaj veljal, pa bi bili rešili Postojno, Idrijo in še več za Jugoslavijo? Vsaj to so Italijani še sami ponujali. Zakaj ga niso sklenili pred koroškim »plebiscitom«, pa da bi si bili s tem kupili naklonjenost Italijanov, ki jo je med plebiscitom vživala Nemška Avstrija? Tudi se vprašamo: zakaj se je tem gospodom, ki so lahko čakali cel dve leti, tako mudilo ravno sedaj, ko se ima sniti Ustavotvorna skupščina? Konečno ali je jugoslovanska vlada tako kratkovidna, da ne ve, da je bil tudi italijanski buržoaziji potreben kakršen koli sporazum z Jugoslavijo?

Stališče komunistov napram prodaji primorskih Jugoslovancev je popolnoma jasno: kakor sploh ne pripoznavamo nobene pogodbe, ki jo sklene buržoazija, tako ne pripoznavamo pogodbe v St. Margheriti in tudi ne koroškega »plebiscita«, ravnotako ne priznamo zveze med meščansko Jugoslavijo in Italijo. Ko pridemo mi na oblast, bomo čez vse te reči naredili križ. Skupaj z nemškim in italijanskim proletarijatom bomo rešili nacionalna vprašanja na podlagi resnične samoodločbe (pri kateri kapitalisti ne bodo imeli ne upliva ne volilne pravice) in ustvarili zvezo sovjetskih delavsko-kmečkih republik Italije, Jugoslavije, Nemške Avstrije itd. Rešitev nacionalnih vprašanj je v Internacionali.

Janko Petakovič.

Mezdno gibanje 12.000 rudarjev v Sloveniji.

(Dalje.)

Z nepripoznavanjem, da je moka črviva, hočejo gospodje skriti svoje pravo grdo delo. Računajo, da delovanje njihovih predpostavljenih ni njihovo delovanje.

Oglejmo si zadevo!

Odrejena komisija za preiskavo resnice o črvivi moki ni dosegla samo, da je moka v tem konzumu črviva, temveč je tudi v pečenem kruhu našla črve.

Moko je kupila družba, dajala jo je pod nadzorom družbenih organov. Ali se more tedaj reči, da se je to delalo brez vednosti družbe — g. Skubca? Ne!

V koliko je to delo — delo same uprave reprezentance, ker je ona naročevala moko in ker jo dajejo njeni organi, se vidi iz sledečih primerov:

Premogokopna družba dela z vsemi mogočimi sredstvi za izkoriščanje delavcev, da zabrani vsako politično delovanje svojih delavcev, podanikov te dežele. Odpustila je aprila meseca tega leta iz premogokopa 100 dolgoletnih delavcev in s tem oslabila proizvodnjo, tako, da izgublja produkcija dnevno po 200 ton premoga. Danes dela samo dvoje vrtal, mogla bi pa štiri, če bi sprejeli delavce na delo. Premogokopna družba je ubila dve muhi na en udarec. S tem da je odpustila delavce iz političnih vzrokov, je vzela našim državljanom zakonito politično pravico na eni strani, na drugi strani pa je zmanjšala produkcijo, da bi bil premog dražji.

Kako družba sistematično deluje, da politično zaslužni delavce — državljanke te države, se lahko razvidi iz tega:

Ob priliki moje intervencije zaradi odpuščenih delavcev v Trbovljah, je g. Skubec rekel: »V svojem podjetju ne morem trpeti delavcev, ki razkrivajo tajnosti podjetja«. To pomeni, da delavec ne sme govoriti o izrabljanju, mučenju in o prehrani s črvivo moko itd.

V tem smislu je premogokopna družba odpustila aprila meseca dolgoletnega rudarja Ivana Nemca, ki je pri delu izgubil svoje zdravje. Bil je poabljen in operiran in takega so od-

Delavstvu celega sveta.

Preobrat v nemških strankinih razmerah, ki jih je prinesel strankini kongres v Halle, je največjega pomena ne samo za delavski razred Nemčije, temveč za vse delavske stranke celega sveta. Isti boj, ki se je dobojeval v Nemčiji, se bojuje sedaj skoro v vseh delavskih strankah Evrope in Amerike.

Kaj je nauk v Halle? Kaj nam je pokazal razkol N. S. S. N.?

Razredno zavedni del delavstva Nemčije mora kot prvi končnojavno dobojevati boj za III. internacionalo. Težkoče, s katerimi se je boril najaktivnejši in najboljši del delavskega razreda, se nahajajo sedaj tudi v drugih deželah.

Dovolite nam, sodrugi, da vam povemo izkušnje, ki smo jih napravili, da boste lažje dobojevali borbo:

Drugi Kongres Komunistične internacionale v Moskvi je s polnojasnostjo in določno utrdil svoja naziranja o velikih svetovno zgodovinskih vprašanjih.

pustili, ker je javno povedal, kako delajo predpostavljeni v tem podjetju. Družba ga je oropala zdravja in ga vrgla na cesto.

Te dni je bilo v Trbovljah kaznovanih nad 20 rudarjev, nekateri po 15 in 20 kron in eden na 80 kron zaradi poškodovanja svetiljke. Vse to se dogaja dan na dan, državni funkcionarji pa molčijo, kakor da jih ni.

Dajejo moko z živimi črvi, odpustijo delavce, kaznujejo brez krivde, državni organi pa molčijo. Ako ti za vse to vedo, potem ne izvršujejo svojih dolžnosti in bi jih morali zamenjati ako vedo, so soudeležniki tega postopanja. Mogoče jim je reprezentanca z denarjem zamašila usta?

Kako branijo ti gospodje delovanje reprezentance, se vidi iz tega:

Ker se na prvi seji 20. septembra ni mogel doseči sporazum, ker je reprezentanca ponujala zaradi lepšega 0'26 vinarjev, so zahtevali naši delegati, da vlada odgovori tekom 48 ur.

Pokrajinska vlada za Slovenijo je sklicala sejo za 22. oktobra, na kateri so bili predstavitelji državnega aparata in konzumentov v Ljubljani na eni strani, na drugi pa predstavitelji delavcev.

Na tej seji se je odločilo, naj se izdela eksistenčni minimum in postavi povprečna plača na licu mesta v rudnikih.

Komisija, sestavljena iz zastopnikov pokrajinske vlade, družbe in naših delegatov, je 25. oktobra postavila provizorični eksistenčni minimum in sicer takole: Zastopniki vlade in konzumentov so določili minimum za prehrano enega delavca na 37 K na dan; delavski predstavitelji so postavili 42 kron, premogokopna družba pa 19 K. Glede na to bi morala vlada vzeti vsaj srednji minimum, česar pa ni storila. Izdelala je nov predlog za sporazum, za kar je bila seja sklicana za 10. novembra t. l.

Ta predlog nudi samo 10%, premogokopna družba pa ne da več. Naši delegati so vztrajali na odločbi komisije od 25. oktobra.

Ker se na tej seji ni dosegel sporazum, so zastopniki delavcev zahtevali, da izrazi vlada v štirih dneh svoje mnenje v smislu seje vlade in delegatov od 25. oktobra. Odgovor pokrajinske vlade še ni prišel.

Moskovski kongres je zavzel stališče napram vsem odločilnim vprašanjem proletarske revolucije: demokracija in diktatura, vloga proletarske stranke med in po revoluciji, nacionalna in kolonialna vprašanja, agrarno vprašanje, strokovna in obratna vprašanja, sistem sovjetov.

Vse to so usodna vprašanja celega internacionalnega delavskega gibanja. Po moskovskem kongresu bi se moralo začeti veliko razpravljanje med komunističnim delom gibanja in vsemi njegovimi nasprotniki. Reformistični in napolreformistični elementi v Nemčiji — kakor tudi v drugih deželah — se pa niso upali sprejeti načelnega boja. Skušali so se izogniti principijelni diskusiji, da obrnejo prepir na organizatorično polje. Zakaj so to storili? Zato, sodrugi, ker je duhovna zmaga komunizma nad vsemi njemu nasprotnimi smermi končnojavna.

Jedro delavskega razreda Evrope in Amerike je za rusko proletarsko revolucijo, za diktaturo proletarijata, za sovjetsko oblast in torej tudi za tretjo internacionalo.

Če si za delavsko - kmečko sovjetsko republiko,

za diktaturo proletarijata, za zmago dela nad tatvino; za to, da zmaga načelo, kdor ne dela, naj ne je; če si za to, da si delavec (ročni in duševni) in kmet podata roke; če si za odpravo kapitalizma; za to, da pridejo vsa bogastva

zemlja, rudniki, tovarne, ladje, železnice, banke, kapitali itd. v last tistim, ki delajo; če si za to, da se odpravijo takse, carine, monopoli, trošarine in da vse davke plačajo bogataši; če si za to, da se da pravica in življenje invalidom, vdovam in sirotam; če hočeš konec militarizma in vojn,

tedaj se boš ti, kmet na njivi in ti delavec v tovarni in pisarni združil pod rdečo zastavo Komunistične Stranke, v znamenju kladiva in srpa.

Reformistični in oportunistični elementi se že sedaj ne upajo več objaviti odkritega boja s tretjo internacionalo, z rusko sovjetsko republiko. Veliko število teh reformističnih elementov izjavlja sedaj, da so za tretjo internacionalo, samo bi hoteli večjo autonomijo za svojo stranko, ne ugaja jim 21 pogojev, ki jih je postavil moskovski kongres za vsprejem v tretjo internacionalo.

Kaj je bila funkcija teh 21ih pogojev. Boj v Namčiji in rezultat boja v Halle sta pokazala najjasnejše, kako pravilno je ravnala Komunistična internacionala, ko je postavila 21 pogojev. Le tako da je komunistična internacionala popolnoma konkretno formulirala svoje zahteve in pogoje, je mogla prisiliti reformistične elemente v Nezavisni Socijalistični Stranki Nemčije, da pokaže svojo barvo. Če bi tretja internacionala v Moskvi ne bila postopala tako strogo, bi si krdelo napolreformističnih elementom prikradlo skozi napol odprta vrata tretje internacionale, da bi tam nadaljevalo svoje oportunistično delo. Temu zlu se je morala izogniti tretja internacionala.

Komunistična internacionala mora biti organizacija enega kova.

Tretja internacionala ne sme na noben način sprejeti oportunističnega strupa. Tretja internacionala ne sme na noben način postati nadaljevanje druge internacionale.

21 pogojev je imelo ravno nalogo, da doseže to čisto ločitev. Ne gre za to ali ono majhno organizatorično posebnost v teh pogojih, temveč gre za to, da se programatične teze v vsej svoji celoti in svojem duhu sprejmejo in izvedejo.

Vse diskusije v Halle so pokazale, da reformističnim in napolreformističnim elementom ne gre za to, ali je 18 ali 21 pogojev, ali je več ali manj avtonomije, temveč gre jim za to, ali najvolijo resnično proletarsko komunistično stranko ali pa naj nadalje brodirajo po vodi stare oportunistične socijaldemokracije.

Meščanska demokracija ali proletarska diktatura, malenkostno reformno delo ali svetovna revolucija, to vprašanje je bilo, ki je privedlo do razkola.

Desni voditelji Nezavisne soc. stranke Nemčije trdijo, da hočejo nadalje gojiti solidarnost napram sovjetski vladi v Rusiji. To je nerեսnica. Socijalist, ki je danes proti tretji internacionali, bo jutri moral nastopiti tudi proti sovjetski vladi. Desni voditelji Nezavisne soc. stranke Nemčije so s tem pričeli. Sklenili so bratovščino z ruskimi šajdemanovci, z menševiškim Martovom in njegovimi tovariši. Podpirali so ruske menševike, to je, protirevolucijo.

Spremenili so svoje osrednje glasilo »Freiheit« v izrečno protiboljševiško glasilo.

Pogromni govori njihovega voditelja Dittmanna so bili z zadovoljstvom tiskani od protiboljševiške lige. Isti pojav bomo našli tudi v drugih deželah.

Socijalist, ki danes ne pristaja popolnoma odkrito k tretji internacionali, bo jutri nastopil za drugo internacionalo. Primer desnih voditeljev Nezavisne soc. stranke Nemčije pokazuje to popolnoma jasno. Desni voditelji Nezavisne soc. stranke Nemčije se potegujejo za takoimenovano strokovno internacionalo v Amsterdamu, katere voditelji so izraziti socijalizdajalci, Legien, Jouhaux, Gompers, Appleton, Audegeest in drugi oportunisti. Kaj je ta takoimenovana strokovna internacionala v Amsterdamu? To je kos druge internacionale. Ves razkroj se nadaljuje v vseh delavskih

strankah sveta. Sedaj vas prosimo, sodrugi, prisvojite si nauke v Halle.

Vi morate nasprotnikom 21pogojev jasno in ostro postaviti vprašanje: ste li pripravljeni se resnično podvreči proletarski večini stranke ali pa hočete nadaljevati, kar so delali Hilferding, Crispian in Litman v Halle? Ne smete, dovoliti reformističnim in napolreformističnim elementom, da potisnejo na stran načelno diskusijo, kajti 21pogojev je za to tukaj, da resnično dovedejo čisto ločitev in razjašnjenje. Vsi oportunistični in napol oportunistični elementi, ki niso pripravljeni se jasno izreči za tretjo internacionalo, kričijo po vseh cestah: 21pogojev je uničilo vsako avtonomijo, vsako samostojnost deželnih strank. To pa ni tako.

Komunistična internacionala je opetovano izjavljala, da naj se obvezni sklepi napravijo le v onih vprašanjih, ki so resnično internacionalna.

Samoumevno je, da je veliko število vprašanj, kjer naj vsaka stranka dotične dežele postopa in mora postopati popolnoma samostojno. Centralizacija naših sil moramo za bodočo državljansko vojno organizirati internacionalno. Sestava izvrševalnega odbora komunistične internacionale, ki sestoji iz zastopnikov 16tih različnih strank, je že sedaj porok za to, da izvrševalni odbor komunistične internacionale ne bo ranil resnične avtonomije strank in bo izvedel centralizacijo kakor to zahtevajo proletarski interesi da bo vse smernice komunistične internacionale premislil in podal resnično internacionalno jedro.

Sodrugi, pojasnite vsakemu delavcu, da ne gre za to, ali naj se sprejmejo eden ali dva ali pet ali enajdvajset pogojev, temveč za resnični pogoj!

Da so tiste stranke, ki hočejo pripadati komunistični internacionali, resnično komunistično revolucionarne, proletarske stranke, kjer nimajo reformisti, socijalpacifisti, omahujoče duše ničesar iskati.

Mi prosimo naše francoske, naše italijanske, naše angleške, naše škandinavske brate, prosimo naše revolucionarne brate celega sveta, da uvažujejo to, kar jih je naučil sedaj nemški delavski razred v močnem boju: biti zvest in trden za teze in pogoje komunistične internacionale in ne dati nobenih koncesij reformističnim elementom.

Sodrugi! Razjašnjenje in čiščenje se je pričelo. To čiščenje ima največji pomen za delavski razred celega sveta. To čiščenje mora okrepiti naše vrste, mora napraviti vse naše bratovske stranke, za centralizirane, odločne, zavedne, disciplinirane komunistične stranke, ki bodo kos velikanskim nalogam bližajočega se boja, naj pospešuje proces utrjevanja in združevanja naših vrst. Če bi ostali v večini ali manjšini, ni to glavno vprašanje, najvažnejše je, da zbiramo v naših vrstah samo zavedne in odločne bojevnike.

Živela komunistična internacionala!

Izvrševalni odbor komunistične internacionale.

J. A. Zinovjev.

Centrala komunistične stranke Nemčije.

Clara Zetkin, Paul Levi, August Thalheimer, Ernst Meyer, Wilh Pieck, Hugo Eberlein, Heinr. Brandler.

Osrednji odbor Neodvisne Socijal-demokratske Stranke Nemčije:

Ernst Däumig, Adolph Hoffmann, Wilhelm Koenen, Walter Stoecker, Bertha Braunthal, Otto Gäbel, Richard Müller, Curt Geyer, Marta Arendsee, Emil Eichhorn, Paul Schindler.

V boj za sovjetsko republiko!

Velik komunistični volilni shod v Ribnici. Delavno ljudstvo ribniške doline se silno zanima za volitve v ustavotvorno skupščino, ker se zaveda, da preti ogromna nevarnost tako kmetu, delavcu kakor malemu obrtniku, če zmaga meščanski blok klerikalcev, liberalcev itd., ki so doslej kot pijavke pili ljudsko kri brez pooblastila in ki hočejo dne 28. novembra dobiti od ljudstva pooblastilo za nove zločine. Zato pozdravlja ribniško ljudstvo Komunistično Stranko kot odrešenico, ki je edino v stanju rešiti zatiranega kmeta, delavca in malega obrtnika izpod kapitalističnega jarma. To je zlasti pokazal veliki volilni shod, ki ga je sklicala naša delavsko - kmečka komunistična stranka v nedeljo dne 14. t. m. na glavnem trgu v Ribnici. Shoda se je udeležila večstoglavna množica volilcev iz Ribnice in vse bližnje in daljne okolice. Poročal je sodrug Fabjančič. Shod je skušal motiti neki klerikalni študent z ne posebno talentiranimi medklici, pa je osramočen umolknil vzpričo hitrih in pravičnih odgovorov sodruga govornika, ki so mladega študenta izpostavili splošnemu gromovitemu smehu. Omeniti moramo, da je tudi žandarmerija motila govornika in sicer po nalogu g. župana. Konečno so orožniki odpeljali našega govornika v občinsko hišo, kjer pa so ga po legitimiranju izpustili. To se imenujejo svobodne volitve. Po shodu so se delili volilni manifesti naše stranke, za katere se je ljudstvo kar trgalo in ga je dobil komaj vsaki četrti, ki ga je zahteval. Tudi vsi izvodi »Rdečega Prapora« so bili v trenutku razprodani.

Delavno ljudstvo ribniške doline bo kot en mož šlo dne 28. novembra v boj za svojo Komunistično Stranko iz naslednjih vzrokov:

1. Ker je to edina stranka, ki ni za monarhijo ali pa kapitalistično republiko, ampak za delavsko-kmečko sovjetsko republiko po ruskem primeru.

2. Ker je to edina stranka, ki od vsega začetka ni pripoznala samozvane »narodnega predstavništva«, ki ga nihče izvolil ni in torej ni hotela vstopiti v ta laži »parlament«, temveč je vedno zahtevala, da se takoj razžene in se razpišejo volitve v ustavodajno skupščino.

3. Ker edino Komunistična Stranka predstavlja združitev vsega delavnega ljudstva v boju zoper kapitalizem. Ona združuje delavca in kmeta, to kaže že njen grb: kladivo in srp, to kaže celi njen ustroj, program in dose-danje delo, to zlasti v dejanju potrjuje njena kandidatna lista, kjer so sami delavci, kmetje in mali obrtniki.

4. Ker je to edina stranka, ki jo kapitalisti in oblastniki preganjajo; vse si lahko: klerikalec, liberalce, samostojnež, narodni socijalist in tudi socijaldemokrat; če si pa komunist, si se hudo zameril oblastnikom in bogatašem; iz tega moramo pravilno sklepati, da so edino komunisti nevarni kapitalistom, da edino komunisti tudi res delajo po svojem programu.

5. Ker so le komunisti za odpravo stalne vojske in orožništva, za odpravo indirektnih davkov, carine, taks, mopolov, za to, da vse davke plačajo bogataši.

6. Ker so komunisti na Ruskem brezplačno dali zemljo kmetu, tovarne, rudnike itd. delavcu kot last celega delavnega ljudstva in bodo to tudi pri nas naredili, ko dobijo oblast v roke.

7. Ker so komunisti proti oboroževanju, vojnam, nacionalnemu sovražstvu itd.

8. Ker so komunisti najmočnejša delavsko - kmečka stranka na svetu, ker združujejo v III. Internacionali vse zavedne in revolucionarne zatirane milijonske množice delavnega ljudstva v vseh državah celega sveta.

Komunistični shod na Vrhniki se je vršil v nedeljo dne 14. novembra v hotelu pri »Črnem orlu«. Otvoril ga je sodrug Geoheli. Poročal je sodrug Makuc. Navzočih je bilo tudi nekaj Kristanovih pristašev, med njimi je dobro rejeni gospod Jelovšek, tovarnar in veleposesnik, branil socijalmilijonarje. Mož je bil že nekoliko vinjen in pripravljen je bil plačati tudi drugim za alkohol, ako bi volilci pritrjevali bogatašu. Trpine svoje tovarne je pozival, da naj povedo, kako so dobro plačani pri njem kot socijalisti. Delavci so se začeli muzati: »Malo je to, gospod, še za hrano ni dovolj.« Ta gospod je tudi akcijonar katoliškega doma, podpira tudi sokolski dom. Ta mož je sploh vse: danes nosi dr. Korošca, jutri nosi narodne zastave. pojutrišnjem je socijalist. Dobili smo vtis, da se soc. dem. stranka na Vrhniki rekrutira iz bogatašev klerikalcev in narodnjakov v sokolskem kroju. Tukaj delavci nimamo ničesar iskati, pokažimo složnost dne 28. novembra, da smo proti vsem korumpiranim strankam in volimo komunistično stranko.

Vrhniki delavci.

V Borovnici se je vršil volilni shod naše stranke, ki ga je otvoril sodrug Hladnik. Dvorana gostilne Petrovič je bila nabito polna delavcev in kmetov. Poročal je sodrug Makuc. Vsi navzoči so potrjevali komunistični program. Enoglasno je bila sprejeta komunistična kandidatna lista. Značilno za Borovnico je to, da se je dopoldne vršil shod Samostojne in jih je bilo navzočih celih 15. Borovnica je komunistična, za druge stranke tukaj ni prostora.

Slap pri Tržiču. 17. oktobra se je vršil shod komunistične stranke na Slapu pri Tržiču in v Kovorju. Na obeh shodih je poročal sodrug Mlakar iz Jesenic. Oba shoda sta bila dobro obiskana ter je kmečko in drugo izkoriščano delavstvo z zanimanjem sledilo izvajanjem, kaj je in kaj hoče komunizem, ki se edini bori za osvoboditev vsega izkoriščanega ljudstva celega sveta. Nekemu prevnetemu prijatelju prižnice se govor sodr. Mlakarja ni dopadel, ker je ta rekel, da se iz prižnic bruha ogenj in žveplo na tiste ljudi, ki zdravo in pošteno mislijo ter se borijo za boljšo bodočnost vseh, tudi dotičnega duševnega reveža. Kmečko in drugo pošteno misleče ljudstvo boče v bodoče sledilo cilju komunistične stranke, ki obstoja iz čisto delavskih in kmečkih izkušenih vrst, neče več verjeti praznim lažisocijalistom in drugim zapeljivcem zmozganega ljudstva. Torej naprej za rudečim praporom in znakom srpa in kladiva, ki pomenita bratstvo in slogo med kmetom in delavstvom sploh. Oba eden brez drugega ne moreta živeti, pač treba skupni boj za boljšo bodočnost zatiranega človeštva.

Dopisi in razno.

S klerikalci se v hinavščini lahko merijo kvečjemu socijalsocijalistični poglarji. Poglejmo »Večerni list«. Ta zlasti sedaj, ko se bližajo volitve vpije proti kapitalizmu in se »poteguje« za delavstvo. Kriči zoper vladine zločine itd. Ima ljudstvo še za tako neumno, kakor da to ljudstvo ne ve:

1. da je »Večerni list« glasilo iste stranke kot »Slovenec«, t. j. klerikalne ali S. L. S.

2. da je ta stranka skoro cel čas Jugoslavije vladala nad ljudstvom in še

danes sedi dr. Korošec v vladi, v Ljubljani pa je večina poverjenikov pristašev »Večernega lista« in »Slovenca«. Ti gospodje imajo usodo ljudstva v svojih rokah. Odgovorni so za vse, kar se zgodi.

3. da pod vlado te stranke kapitalisti niso doživeli še nič hudega, pač pa jim je dana neomejena pravica ropanja in tatvine, dočim delavci in kmetje neizmerno trpe.

4. da so klerikalci v vseh važnih slučajih na strani kapitalistov in proti delavcem in kmetom.

Kot posebno kričeč vzgled lahko navedemo zadnji slučaj mezdnege gibanja rudarjev v Sloveniji.

»Večerni list« se v besedah poteguje za rudarje, noče pa zahtevati od dr. Brejca in drugih članov vlade, katere večina so klerikalci in imajo moč ugoditi rudarskim zahtevam, da potegnejo z delavci, ne pa z nemško-judovsko trboveljsko premogokopno družbo.

Če bi bila stranka »Večernega lista« res delavska stranka, bi delavci takoj dosegli svoje zahteve, ki jih »Večerni list« priznava kot upravičene. Dr. Brejc v »Večernem listu« daje prav delavcem, pri pogajanjih, kjer se ne gre za besede, ampak za dejanja, vleče pa s kapitalisti.

Dol krinko, hinavci! Ne imejte delavcev za slepce in za bedake!

Nevlje pri Kamniku. Tudi pri nas hočejo klerikalci še enkrat preslepiti ljudstvo, da bi jih 28. novembra poblastilo za nove tatvine, rope, za naganje novih davkov, za nove vojske. Tako so 7. XI. priredili shod, katerega se je udeležilo celih 34 poslušalcev, med njimi tudi nekaj komunistov. Prišli so kar trije govorniki, ki so skupaj z župnikom pomagali slepiti ljudstvo. Seveda so ti žalostni gospodje najbolj udrihali čez komuniste, ki hočejo stopiti bogatašem na tatinske prste. Grozno pa se boje, da bi ljudstvo slišalo in spoznalo komunistični nauk. Tipičen klerikalec pri nas je Nande Novak, ki črti delavca iz vse duše. Ta Nande je seveda največji posetnik v Nevljah. Izjavil je, da želi, da kaj kmalu pride beli teror v Jugoslavijo, ki bi moril, obešal in peknel delavca in kmeta kot na Ogrskem, kjer kraljuje »kristjan« Horthy. Tak je voditelj našega klerikalizma (ljubi svojega bližnjega!) Pametni kmetje pa tudi tukaj uvidevajo, da jim ni rešitve razen v združitvi z industrijskim delavstvom.

Jesenice. »Nova Pravda« z dne 29. oktobra, št. 35 prinaša članek o poteku shoda, ki so ga priredili narodni socialisti na Jesenicah. Pripoznati moram, da je bilo res veliko udeležencev, ali ti so bili (da ne rečem vsi), pač pa v pretežni večini komunisti. Za odobravanje in slavo, katero je žel g. govornik, bi jaz ne dal mnogo, kajti še tistih 20 do 30 njegovih pristašev, ki so stiskali glave skupaj, kakor backi v poletni vročini, mu niso vsi pritrjevali. Ne bi pisali vsega tega, a ker je neki neznan gospod tako prijazen, da mi pošilja »Novo Pravdo« brezplačno in ker je bila ravno prva številka tista, ki prinaša članek o poteku shoda N. S. na Jesenicah, me mika, da povem v javnost, posebno pa g. govornikom drugih strank, da je zaman ves njihov trud, da bi jeseniški

proletariat spreobrnil. Mi že vemo, kam spadamo in tudi vemo, koga bomo volili. Dotičnemu gospodu, ki mi pošilja »Novo Pravdo«, se pa prav iskreno zahvaljujem za brezplačno pošiljatev lista in se mu priporočam še za naprej, kajti papir je danes zelo drag in moja žena ga pa porabi precejšno množino za na polico pod kuhinjsko posodo. Zato mi pride ravno prav, pač pa naj bode uverjen, da me on od mojega prepričanja ne bode spreobrnil, pa če mi jih pošlje vsaki dan 10, ker jeseniški komunisti smo značajni in zavedni ljudje. Prav rad bi pa poznal tistega gospoda tudi osebno, da bi se mu tudi osebno mogel zahvaliti. Jaz se ne skrivam, zato je ako si mož, pokaži se!

M. Jeran, strojevodja pri K. in. dr. Jesenice.

Nesramne izmišljotine »Delavca«. (Iz Zabukovce.) Komisije 18. oktobra se je udeležil tudi strokovni tajnik g. Tokan, ki je predvsem poudarjal, da je rudnik pasiven in da se morajo rudarji odpustiti, kar se je tudi zgodilo. Poudarjal je tudi, da naj gredo fantje v tujino, češ, da je tudi on hodil po Češkem in drugod. Ni nam pa rekel: mi vam preskrbimo potne liste, katerih si dandanes ne more rudar preskrbeti radi pomanjkanja gmotnih sredstev. Ta Tokan tudi ni vprašal delavce za stanje rudnika, temveč ko je pršel, je šel k podjetniku in — sklenila se je sodba. Da bi skrili to hinavsko delovanje, je hotel ta zapeljivi Tokan potegniti k posvetovanju tudi sodruga Jazbeca, češ, da bi vrgli zopet vso krivdo na komuniste. Sodrug Jazbec pa je ta predlog odklonil. Ker mu je sodrug Jazbec povedal njih zahrbtno delovanje, ni modrijanu Tokanu ugajalo. Hotel je baje govoriti o prihodnjih volitvah, pa se mu je popolnoma zmeglilo. Zavedal se je, da ima opraviti s poštenimi rudarji in je pustil govor o volitvah popolnoma na strani. Niso mu ugajale Jazbecove besede, ki je dokazal, na kak nesramen način Tokan obrekuje. Ni res, da je predložil sodrug Jazbec listo za odpustitev delavstva obratovodstvu. Res je, da je »Savez rud. delavcev« interveniral na socialnem oskrbstvu, kakor tudi na osrednjem uradu mont. obratov, da se da nekaterim rudarjem dopust in drugi se morajo zopet v delo sprejati. G. Tokan se po storjenem zločinu zopet prilizuje tukajšnjim rudarjem in zopet meče vso krivdo na komuniste. Poročevalca »Delavca« za njegovo nesramno obrekovanje in njegovo laž imenujem podlega lažnjivca, dokler ne popravi svoje gnile laži.

Ivan Jazbec.

Moravče pri Litiji. Prejeli smo pismo sledeče vsebine: Ker se bližajo volitve, agitirajo vse stranke za svoje mandate in se hvalijo na vse načine. Jaz ne pripadam nobeni stranki in tudi nisem vedel, katero naj bi volil, ker vse te stranke, ki so tukaj pri nas, niso za delavca nič vredne. Sedaj pa sem slučajno našel na cesti vaš list »Rdeči Prapor« št. 43. od 27. oktobra in mi tako ugaja, da sem sklenil, da ne bom volil nobene druge stranke, kakor komunistično, ker vidim, da je edino ta stranka prava za nas reveže. V moji hiši bo 7 glasov, katere bomo vsi oddali za Komunistično Stranko, pa tudi agitiral bom po svojih močeh za njo. Delavci in kmetje, le če bomo kot komunisti skupaj držali, se bomo rešili.

Sevnica. Tu so za nedeljo 7. XI. socialpatrijotje sklicali volilni shod. Dva govornika iz Ljubljane sta seveda po stari navadi pridigovala o 1001 letni evoluciji in o dobrih delih, katere so naredili »socialistični« ministri v Beogradu. Njih fraze bi tamošnje delavstvo morda preslepilo, da ni sodr. iz Trbovelj pravočasno razkrinkal njihovega namena. Seveda so si na to prizadevali prizadevali na vse načine, da bi ljudstvo poslušalo še nadaljne njihovo blatenje komunistov. Vse ni nič pomagalo, četudi nas je neki izvržek žandarmerije imel za morilce in tatove, ljudstvo je le odobravalo pravično zahtevo komunistov, posebno pa še, ker ne more slediti biču nekdanjih biričev. S pretrtim srcem jo je odkurila ljubljanska gospoda, ko je videla, da bo v nakrajšem času tudi ta »trdnjava« padla.

Poziv beguncem! Begunci se obveščajo, da je kreditiranje voznje za one, ki se za stalno vrnejo na svoja domovja, podaljšano od centralne vlade le do 31. decembra 1920. Ta rok se pod nobenim pogojem ne bo več podaljšal, zato je v interesu beguncev, ki se mislijo vrniti, da se vrnejo do konca leta, ker bi sicer morali sami plačati selitvene stroške.

Primorski begunci, ki so vsled političnih prilik v zasedenem ozemlju bili materialno oškodovani, bodisi vsled neopravičene internacije ali zapora, bodisi vsled izgredov, se pozivajo, da v najkrajšem času predložijo Uradu za zaščito beguncev, Ljubljana, Turjaški trg 3, vsa tozadevna dokazila, oziroma verodostojne podatke o utrpjeni škodi. V opisu naj se navede ime, takratno bivališče in pristojnost oškodovanca.

Stavbinski delavci. Seja centralnega odbora stavbinskih delavcev se vrši v sredo dne 17. t. m. takoj po delu v društvenih prostorih. Ker je seja zelo važna in nujna prosimo točne in gotovo udeležbe. Sklicuje upravni odbor.

Naznanilo. Našla se je denarnica s člansko knjižico in domovnico, ki glasi na ime Erjavec Tomaž. Knjižica je od Jug. strok. zveze in zraven tega še nekaj denarja. Lastnik naj se oglasi v tajništvu Sav. rud. radnika pri Božiču v Trbovljah, kjer je omenjeno spravljeno.

Seja ljubljanskih zaupnikov se vrši to sredo ob pol 8. uri zvečer v »Delavskem Domu«.

Dopis iz Št. Jerneja prihodnjšč.

Mednarodne novice.

Pol milijona brezposelnih v Angliji.

London, 7. XI. Princ valeški se je zavzel v svojem pozivu na zastopnike mesta za odpravo brezposelnosti. Isto sta napravila ministerski predsednik in minister za prehrano. Zadnji je naglašal, da je sedaj še 250.000 vojnih udeležencev in 20.000 pohabljenecv brezposelnih. 4.000 velikih firm je bilo pozvanih, da vzame vsaka po pet pohabljenecv v svoje podjetje.

Po poročilih angleškega delavskega tiska je število 270.000 brezposelnih jako premajhno. V resnici jih je nad pol milijona. Pod takimi okoliščinami je razumljivo, da raste obenem s povečanjem cen življenskih potrebščin tudi ogorčenje med množicami angleškega delavstva in vodi do odkritih konfliktov z meščansko državno oblastjo.

Vranglov poraz.

Štokholm, 9. XI. Na severozapadni in jugozapadni fronti vlada mir. Na južni fronti je pri Perekopu sovražnik napadel naše postojanke in je bil odbit. Plen od 4. do 5. novembra znaša: 22 topov, 3 oklopne vlake, 50.009 topovskih krogel.

Svobodna cerkev v sovjetski Rusiji.

»Izvestija« poročajo, da je nadškof v Penzi Vladimir predložil projekt za svobodno ljudsko cerkev, v katerem pravi med drugim: stara cerkev je bilo sredstvo za poneumnjevanje in izrabljanje množic. Nova cerkev mora sprejeti boj proti laži in izkoriščanju. Kristijanstvo sicer hoče brez preliivanja krvi doseči večni mir, pripoznava pa različne razrede in s tem razredni boj. Samo eno sredstvo je, da se v bodoče izogone vojske, združitve vseh delavcev pod eno zastavo. To naj je podlaga svobodni ljudski cerkvi.

Vranglova armada popolnoma uničena.

Veliki up in vzor naših liberalcev, klerikalcev in socialpatrijotov, beli general Vrangel je popolnoma uničen. Boljševiki so baje zasedli že Sebastopol in bodo Vranglove čete morale kapitulirati na milost in nemilost. Grofi, bankirji, bogataši bežijo na jug pred rdečo armado. Vsa pristaniška mesta so polna beguncev. Položaj na Krimu je za Vrangla brezupen. Boljševiki so mu padli za hrbet. V beli armadi je izbruhnil upor.

Izkaz darov železničarjev za podporo svojcev padlih. Kršinar And. K 24, Kovač Iv. K 50, Korenta Fr., Žorga Rud., Ložar, Mecilošek, Venedig, Jagodic Jos., Svoljšak Tom., Osmeč Karl, Godnič, Sevšek Jos., Bizovičar Fran, Bertonec, Osterman Alois, Hlede Iv., Koban Herbert iz Gradca, Dežman Pavl, Tichek vsi po K 20, Jezeršek juž. žel., Rebernik, Mahkovec Greg., Dovjak Fr., Lukec Fr., Pižmoth Iv., Trtnik, Simnik Jos., Selan Fr., Bančar Jos., Miklavc Pet., Kralj, Strukelj And., Bizjak Jos., Bertossi Iv., Ori Iv., Dimnik Iv., Perjevec Viktor, Husel Iv., Kocjančič Mih., Zavrli Fi., Višnjevar Ant., Direnčin Fr., Trost Iv., Saulin Rud., Spacapan Alois, Zikon, Kožuh Fr., Osolin Iv., Škerlep Jak., Zbogar Štef., Troha Jak., Cek Ant., Praznik Greg., Koren Jos., Žerovnik Fr., Osterman Jak., Vrabc Alojz, Verbič Rud., Pezdír Fr., Lorbek Fr., Pančur Iv., Potokar Iv., Oblak Fr., Leskovec Fr., Blažič Alojz, Pretnar, Resman, Repe, Šifer, Rupnik Ant., Rupnik Leop., Kaplja Ant., Dolgan Jos., Obersnel Alois, Čebuhin And., Samc Fr., Majdič Iv., Kaplja Fr., Habjan Aug., Jakopič Val., Irt Ant., Markus Tom., Deisinger May., Jeras I., Parman Dom., Stergar Fr., Škoda, Vertl Fr., Prevc E., Merhar Jos., Božič Iv., Kadunc, Dekleva, Zalokar, Justin Ant., Marinko Alois, Kanoni Karl, Jezeršek Leop., Koprivec Fr., Kumer, Škerle, Merjasec Iv., Slabe Fr., Markelj Iv., Vidmar Iv., Rakar, Cimran, Zupančič, Pleša Iv., Bakšič Fr., Erbežnik — vsi po K 10, nečitljivih 11 imen po K 10, eden nečitljiv K 12, Derkovič Štef., Stare Jak.: Jakoš, Zagar Lud., Čretnik, Anžlovar Jos., Hribernik Mart., Hvalič Iv., Cajhen Mat., Sever Mih., Kariš Jos., Prek Fr., Šekinc Mih., Babnik Ant., Voje Leop., Žužek Ant., Gote, Šein in dva nečitljiva — vsi po K 5, Kogoj Jak., Bidovič, Petrovič, Lotrič Jos., Logar, Jenko, Grošelj Fr., Guzelj — vsi po K 6, Peguš Vik. K 7, Golob K 4, Grošelj Ig. K 4, Sušteršič K 8, Marhart K 4, Cerkenik K 3, nečitljiv K 8, Vovk Ant. K 8, Šešek Iv. K 8, Nadižar K 4, Herzenjak Mart. K 4, Marčun And. K 3, Rovtar Fr. K 2, Dečman Val. K 4, Tavčar Mih. K 4, Perme Ig. K 2, Mužič Blaž K 4, Šegula Alois K 4, Lukač Štef. K 4, Javoršek Ferd. K 4, Zele Jos. K 4, Kante Alois K 4, Prek K 4, Stvarnik Iv. K 15. Omenjem iskrena hvala. Skupni dohodki v prihodnji številki.

Ce si za vlado bogatašev,

tovarnarjev, bankirjev, veleposestnikov, cerkvenih in posvetnih, veletrgovcev, oderuhov, generalov in verižnikov, tedaj voli demokrate, klerikalce, narodne socialiste, »social«-demokrate in samostojne! Vsi ti so zagovorniki denarne vreče! Demokrati so za vlado Jadranske in Kreditne banke in veleverž-

nikov. Klerikalci so za vlado grofov, baronov, škofov in veleposestnikov sploh. Z njimi vlečejo tudi klerikalni veleveržniki, bankirji in tovarnarji. Narodni socialisti so nezakonski otrok liberalcev, ki vpije proti očetu, ne zatajuje pa njegove krvi. »Social«-demokrati so za skupno vlado liberalnih bankirjev in verižnikov ter socialpatrijotičnih bogatašev. »Samostojna kmetijska« je za zvezo liberalnih milijonarjev z vaškimi veleposestniki in oderuhi.